

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno din 32.—, polletno
din 16.—, četrletno din 9.—, ino-
zemstvo din 64.—
Poštno-čkovni račun številka 10.603

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.

Telefon 21-13

Cena inseratom: Cela stran
din 2000.—, pol strani din 1000.—,
četrť strani din 500.—, 1/2 strani
din 250.—, 1/16 strani din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda din 1.—

„Kriva vzgoja otrok je slabih časov mati“.

(Slomšek)

Mnogo je danes zla na svetu, ki bi ga ne bilo, ako bi družina bila drugačna. Mnogo je danes pokvarjenosti med mladino, ki bi je ne bilo, ako bi se družina povse zavedala svoje naloge. Obsoja se današnja mladina, da je trmoglava, lahko-miselna, surova, samo športu vdana, po veselju in užitku hlepeča. Del krivde zadeva res mladino, večji del pa zadeva človeško družbo in tudi njeno osnovno celico: družino. Očetom in materam so roke polne dela, glava in srce pa skrbi. Ne posvečajo dovolj pažnje in skrbi svojim otrokom v dobi, ki je najusodnejša v razvoju značaja, v dobi, ko so najbolj nemirni, najbolj gibčni in najbolj delavni, ko bi torej najbolj potrebovali skrbne brige, prave ljubezni in preudarne vodstva, ki ga pa prav čestokrat morajo pogrešati. In ker tega ni, zato tudi domača hiša ni mladini tisti rešilni dom in tista braneča trdnjava, ki bi ji morala biti ves čas življenja.

Družinsko življenje je nepisana zgodovina naroda in v znatnem oziru tudi cerkve. Narod in cerkev se dvigata ali padata vzporedno in vzajemno z dvigom ali padanjem družine in njene sile, fizične (telesne) in moralne (npravne). Propadanje naroda in cerkve se začinja pri domačem ognjišču. Zato pa se tudi preosnova mora začeti v domači hiši. Delo staršev je podlaga vsemu drugemu. Družba in narod je sestavljen iz družin, je torej takšen, kakršni so njegovi sestavni deli: družine. Srce je vir življenja, družina pa je srce naroda in tudi cerkvenega občestva. Iz družine kot srca se pretaka kri po žilah narodne in cerkvene skupnosti. Blagobit naroda, uspeh cerkve, vse to je odvisno od družine in njenega blagodejnega vpliva.

Prvi, po naravi določeni učitelj otroka je mati. V dobi, ko je otrok najbolj sprejemljiv in se najhitreje razvija, je njegova vzgoja po veliki večini v njenih rokah. Kakor moreš mlado drevesce lahko nagniti na desno ali na levo, tako se da tudi otrokov značaj nagniti k dobremu ali slabemu. »Ako se mlado drevesce ne požlahтни,« pravi naš nedosežni učitelj in vzgojitelj škof Slomšek, »in se divjaku žlahтна mladika ne vcepi, tudi staro drevo žlahտnega sadja rodilo ne bo.« Negi drevesca je podobna duhovna nega otroka. Drevesce brez nege propade ali podivja; tako se ne smemo čuditi, da se isto dogaja tudi z nežnim človeškim bitjem, z otrokom. Le premnogokrat se to zgodi, ker mnogotera mati svoje vzgojne naloge sploh ne spolni ali na pol ali celo narobe. V njeno opravičenje se more navesti, da se premalo stori, da bi se za svoje vele-

važno in dalekosežno delo usposobila ali da bi se ji to delo olajšalo.

Nekemu predavatelju o pravi vzgoji otrok se je stavilo vprašanje: »Kdaj se mora začeti z vzgojo otroka?« Odgovoril je: »Deset let pred njegovim rojstvom.« S tem je hotel reči, da se morajo odrasli za materinstvo, odnosno za očetovstvo skrbno pripravljati ne samo v telesnem, marveč predvsem v duhovnem oziru. Kdor se ni naučil sebe premagovati, tudi otroka ne bo naučil samopremagovanja. Kdor ne zna svoje jeze krotiti, tudi ne bo iz otroka izgnal jezljivosti. Kdor sam ni pošten, ne more otroku vcepiti poštenosti. Kdor ni resnicoljuben, ne more otroka naučiti resnicoljubja. Kakor stara ptica poje, tako uči mlade svoje. Kdor o svojem bližnjem laže, ga obrekuje, kleveta in zasmehuje, bo kmalu slišal iste besede iz ust svojega otroka. Kdor sam ne hodi po poti pravičnosti, svojega otroka po tej poti voditi ne more.

Z zgleđom voditi: to je glavno. V tem oziru pripada važna naloga očetu, ki ne sme nikdar pozabiti, da bodo njegovi otroci, zlasti moški otroci, hodili po njegovih stopinjah. To je nekemu očetu spravil v zavest in vest lasten sinček. Šla sta neko jutro po ozki stezi. Ponoči je bil padel sneg. Oče gre naprej, da dela gaz. Sinček koraka za njim s širokimi koraki ter stopa v njegove stopinje. Oče se obrne in vi-

deč svojega sina si misli: Ta bo hodil ne samo po mojih telesnih stopinjah, marveč tudi po mojih duhovnih stopinjah. Tako bo hodil, kakor bo mene videl. Tako bo ravnal, kakršno je bilo moje ravnanje. Zato moram sam hoditi po poti vere in kreposti, če hočem, da bo moj sin hodil po tej poti. Moj otrok bo nekaka druga izdaja svojega očeta. Druga izdaja kakšne knjige ne sme biti slabša, marveč popolnejša kot prva.

Naj bi se starši in vzgojitelji zavedali svoje naloge do Boga, naroda in domovine. Naj bi dobro pomnili opomin velikega učitelja in vzgojitelja slovenskega ljudstva, nesmrtnega škofa Slomškega: »Kriva vzgoja otrok je slabih časov mati!« Naj bi se globoko zamislili v Slomšekove nauke o važnosti družine in njene vzgojne naloge, kakor smo jih v tem članku kratko poudarili. Petinsedemdesetletnica Slomšekove smrti, ki smo jo pretekli petek obhajali, nam mora biti povod, da vstane pred našo dušo veliki lik našega največjega narodovega vzgojitelja ter da nikdar ne izgine izpred naših oči. Letos obhajamo obletnico dveh znamenitih Slomšekovih vzgojnih knjig: stoletnico njegove prelepe knjige za mladeniče »Življenje srečen pot« in petindevetdesetletnico njegovega največjega vzgojeslovnega spisa »Blaze in Nežica v nedeljski šoli«. Slomšekova vzgojna načela in njegovi prosvetni ideali naj zažarijo v novi luči na duhovnem obzorju našega naroda! Slomšek je naš učitelj, vzgojitelj in voditelj, poslan našemu narodu od Boga.

V NAŠI DRŽAVI

Knez namestnik, predsednik vlade in notranji minister na naših manevrih. Knez namestnik Pavle se je pripeljal

na maneversko ozemlje in se je podal na opazovalni grič pri Radatovičih v Gorjancih. Kneza so pozdravili vojni minister, vodja manevrov in vsa tuja vojaška odposlanstva. Knez se je z vsemi prijazno razgovarjal. Kmalu se je zbrala tudi gruča okoličanov, ki je opazovala potek bitke. Knez namestnik je stopil med civilno prebivalstvo in se je razgovarjal z njim o letini in posebno še o stanju vinogradov. Ljudje so mu potožili velike težave, katere imajo z letošnjimi neprestanimi nalivi, kateri so uničili poljske pridelke in bodo še vinograde. Krog 12. ure se je visoki gost odpeljal. — Z brzovlakom 24. septembra zvečer je dopel v Zagreb predsednik vlade dr. Sto-

jadinovič, ki se je odpeljal naprej proti Karlovcu, da si je ogledal glavne borbe obeh naših maneverskih armad. — Prav tako je prišel v Novo mesto tudi notranji minister g. dr. A. Korošec.

V DRUGIH DRŽAVAH

Izpopolnitev praznih mest v svetu Društva narodov. Tokratnemu zasedanju skupščine Društva narodov v Ženevi predseduje Indijec Aga Kan. Na skupščinski seji 20. septembra je šlo za ponovno izvolitev rdeče Španije in Turčije v svet Društva narodov, ker sta njuna mandata potekla radi triletne dobe. Izpraznjeno je bilo iz ravnokar omenjenega vzroka tudi še mesto južnoameriške republike Čile. Kandidirale so na izpraznjena mesta: južnoameriška država Peru, srednjeazijska država Iran, rdeča Španija in Turčija.

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Države članice Društva narodov so glasovale po abecednem redu držav. Radi zmag nacionalistov v španski državljanski vojni, ki so prav za prav gospodarji položaja, Društvo narodov ni hotelo sprejeti na izpraznjeno mesto v svetu Društva narodov rdeče Španije, katere bo itak kmalu konec. Rdeča Španija bi bila morala dobiti pri glasovanju dve tretjini glasov od 52. Španija je propadla, ker je za njo (rdečo namreč) glasovalo samo 23 delegatov in ne 32, kakor bi bilo zadostovalo. Iz istega vzroka je doživela poraz tudi Turčija, ker je odpadlo nanjo samo 25 glasov. Popoldne 20. septembra sta zasedli mesti Turčije in Čila v svetu Društva narodov Iran z 48 in Peru s 46 glasovi. Njuna mandata bosta trajala tri leta. Na mesto rdeče Španije so kandidirale: Belgija, Avstrija in Madžarska.

Nadzorstvo nad Sredozemljem in nova pomorska konferenca v Parizu. Iz našega zadnjega poročila so čitatelji zvedeli, da se je vršila v švicarskem mestu Nyon konferenca, na kateri je bilo sklenjeno, da prevzameta Anglija in Francija s svojimi vojnimi ladjami nadzorstvo nad Sredozemskim morjem, kjer je bilo v zadnjem času od skrivnostnih podmornic torpediranih in potopljenih več ladij, ki so prevažale važni vojni material za španske rdečkarje. Po sklepih nijonske konference je priplulo 20. septembra v Sredozemsko norje sto angleških in francoskih najboljših in najhitrejših vojnih ladij. To velikansko brodovje bo vršilo kontrolo in skušalo iztrebiti roparske podmornice, o katerih velesile še niso razodele javnosti, kateri državi da pripadajo, dasi sta bili baje že dve s posadkami vred zajeti. Nijonske konference se nista udeležili Italija in Nemčija, sovjetska Rusija pa je bila kljub prizadevanju izključena od nadzovanja. Istočasno ko so se pojavile v Sredozemskem morju kontrolne ladje, je prešla Italija od Anglije in Francije povabilo na ponovno pomorsko konferenco, ki se bo vršila v kratkem v Parizu. Ob tej priliki bodo spremenili dosedanji način nadzorstva v Sredozemlju. Italija se bo po tozadavnem sporazumu z Nemčijo udeležila pariških posvetovanj treh velesil.

Ugoden potek pogajanj med Malo zvezo in Madžasko. Pisali smo že, da se hoče Madžarska pobotati z državami Male zveze in so se vršila tozadavna pogajanja že dalje časa. O teh razgovorih, na katere je že zelo ugodno vplivala Italija, razglasha, da je bil dosežen sporazum v dveh točkah: 1. Mala zveza prizna Madžarski vojaško enakopravnost in oborožitev. 2. Države Male zveze bodo vprašanje zaščite madžarskih narodnih manjšin pravično rešile. Pogajanja se še bodo nadaljevala in bo sporazum zaključen ugodno še pred novim letom.

Mussolini v Nemčiji. Do že dolgo napovedanega Mussolinijevega obiska Nemčije je prišlo 25. septembra. Mussolinijev vlak je došel 25. septembra zjutraj v Innsbruck, kjer je bil italijanski šef vlade pozdravljen od nekaterih zastopnikov avstrijske oblasti, s katerimi se je razgovarjal. Hitlerjev namestnik je pozdravil Mussolinija na avstrijsko-nemški meji v Kiefersbadenu. Pravi in veličastni sprejem je bil prirejen na kolodvoru v Münchenu, kjer sta se pozdravila Mussolini in Hitler s stiskom rok. V častni dvorani

železniškega poslopja so pozdravili Mussolinija zastopniki nacionalističnih društev s petjem italijanske in nemške himne. Duce je sprejel zastopnike nemških oblasti, nato je stopil na trg, kjer so mu nazdravljale ljudske množice, topovi so oddali častne strele, Mussolini je pregledal napadalne oddelke in vojaške enote, sedel v avtomobil in se je peljal s Hitlerjem pod slavoloki na grob 16 narodnih socialistov, ki so padli leta 1923, ko so skušali zavzeti München. Mussolini je položil na grob venec. Z omenjenega groba je krenil avto z obema državnikoma pred poslopje, katero je bilo odločeno za bivanje Mussolinija s spremstvom. Po kratkem odmoru se je odpeljal duce v Hitlerjevo vilo na prvi razgovor, ki je trajal pet četrt ure. Obeda, katerega je priredil Hitler, se je udeležilo 60 uglednih oseb. V Münchenu je ostal italijanski zunanji minister grof Ciano z nemškim zunanjim ministrom Neurathom. Iz Münchena se je odpeljal predsednik italijanske vlade in kancler Hitler s svojim spremstvom med navdušenimi nazdravi naroda na manevsko ozemlje v severni Nemčiji. Zaključek prvega dne bivanja Mussolinija na nemških tleh je bil ta, da je imenoval Mussolini Hitlerja za častnega kaplarja fašistične milice in mu je skazal s tem največjo čast, katero mu je mogel podeliti italijanski fašizem, Hitler pa je dal Mussoliniju zlat znak narodne socialistične stranke, katerega je posedoval doslej samo Hitler.

Dvatisočletnica rojstnega dne rimskega cesarja Avgusta. 2000 letnico rojstva mogočnega rimskega cesarja Avgusta so obhajali 24. septembra v Rimu in po vseh večjih mestih Italije kot narodni praznik in so bila mesta v zastavah. Mussolini je otvoril ta dan veliko razstavo »rimsstva«, katera obsega 64 dvoran. Italijansko časopisje je za ta dan ustvarjalo zveze enakosti med starim mogočnim rimskim cesarstvom in sedanjim italijanskim imperijem.

Odstop turškega ministrskega predsednika. Kemal Atatürk, predsednik turške republike, je sprejel ostavko dolgoletnega ministrskega predsednika in sodelavca Ismeta Inenija. Njegov naslednik je postal dosedanji gospodarski minister Jehal Bajar. Vzrok turške vladne krize je iskati v tem, ker Turčija ni dobila mandata v svetu Društva narodov, ki zboruje sedaj v Zenevi. Vzdržuje se tudi mnenje, da turški zunanji minister Ruždi Aras, ki se udeležuje sej Društva narodov, po povratku v domovino ne bo več zunanji minister.

Caristični ruski general ugrabljen in odpeljan v Rusijo. Dne 22. septembra je v Parizu zginil na prvotno zagoneten način caristični general Miller, predsednik ruskih beguncev na Francoskem. Leta 1931 je bil na povsem sličen način odpeljan in umorjen Millerjev prednik general Kutjepov. Miller je imel omenjenega dne razgovor s carističnim generalom Skoblinom, kateri se je tudi po sestanku liki vgreznil v tla z Millerjem vred. Pariška policija je pridno poizvedovala, našla Skoblina in ga je zaslišala. General Skoblin je dal na zapisnik, da mu ni bilo ničesar

znanega, kaj mu hoče Miller zaupati. Takoj po zaslišanju že zopet Skoblina ni bilo nikjer. V noči na 24. september so pogrešili še Skoblinovo ženo; 24. septembra zjutraj je policija doznala, da je izigral general Skoblin tovariša Millerja ruski čeki ali tajni policiji v roke. Slaba vest ga je prisilila, da je po zaslišanju na policiji iz Pariza zbežal. Iz istega vzroka je pobegnila tudi njegova žena. Neizpodbitno je dokazano, da so videli 22. septembra ob štirih popoldne avto, kateri je peljal tri ljudi iz Pariza v pristanišče Le Havre. Z istim avtomobilom sta se vrnila nazaj v Pariz samo šofer in en potnik. Ker je ob 11. uri v noči odpeljal iz Le Havra sovjetski parnik »Marija Uljanska« s ciljem Leningrad, je čisto jasno, da je odpeljala čeka s to ladjo Millerja v Rusijo, kjer bo deležen iste usode kakor pred njim general Kutjepov. Zadeva ponovne ugrabitve je vzbudila po Parizu in Franciji mnogo prahu. Policija skuša doznati ozadje zločina.

JAPONSKO-KITAJSKA VOJNA

Bombardiranje Nankinga in Kantona

Zadnjič smo poročali, kako so napovedali Japonci, da bodo dne 21. septembra z bombnimi letali prileteli nad kitajsko prestolico Nanking in jo bodo obsuli z bombami. Napoved so Japonci 21. septembra izvršili trikrat in je sodelovalo pri napadih okrog 150 letal. Kitajski letalci so bili veliko preslabi, da bi bili zavrnil napad, ki je prihrul nad mesto s severne strani ter iz velike višine. Prve bombe so padle na palačo Ming, naslednje na letališče in na kolodvor, katerega so čisto razdejale. Japonska letala so z izredno težkimi ter učinkovitimi bombami uničila nankinško vseučilišče in so zanetila požar na več krajih. Dne 22. septembra je bil Nanking od Japoncev zopet dvakrat bombardiran. Prvič se je pojavilo 42, drugič 50 letal. Bombe so razdejale poslopje zunanjega ministrstva. Japonska letala so že trikrat napadla Kanton in so uničila z bombami vojaške naprave. Kitajci so sestrelili 18 sovražnih letal med bombardiranjem Kantona.

Bilanca dosedanjega bombardiranja kitajskim mest

Japonci so dosedaj bombardirali iz letal 65 kitajskih mest. Napadi iz zraka se vrstijo kar drug za drugim, tako da preneha en napad in letala odletijo, na drugi strani pa se prikaže nova skupina letal, ki napad takoj ponovi. Posamezna mesta napadajo kar po večkrat na dan in prebivalstvo je v stalni smrtni nevarnosti. Največ so trpela od bomb mesta Šangaj, Nanking in Kanton. Porušenih je bilo bogznaj koliko vojaških, uradnih in največ zasebnih poslopij. Po japonski cenitvi je zahtevalo bombardiranje dosedaj 6000 žrtev.

S severnega kitajskega bojišča

Kitajske čete so že na umiku na železniški progi Peking—Hankov in na progi Tiencin—Hankov. Japonci so prodrli na prvi progi 150 km od Pekinga proti jugu, na drugi 100 km. Japonske čete si prizadevajo, da bi obkolile Paoting, ki leži 145 kilometrov južno od Pekinga in je tamkaj zbrana glavna redna kitajska vojska. Kitajsko armado pri Paotingu cenijo na 12 divizij, ki so dobro izvežbane ter oboro-

žene in bo ta postojanka zelo trd oreh za japonske napadalce.

Padec Paotinga v japonske roke

Po hudi in krvavi bitki so zavzeli Japonci 23. septembra zvečer Paoting, glavno mesto pokrajine Hopej. S tem je zgubila kitajska severna armada svoje oporišče. Boji za to trdnjavo so bili tako hudi, da so se morali Japonci večkrat umakniti radi neznosnega kitajskega topniškega obrambnega ognja, ki je preveč redčil njihove vrste. Šele tedaj, ko so dospela ojačenja, so zasedli mesto, katero je domra v razvalinah radi obstreljevanja iz pov in bombardiranja iz zraka. Prebivalstvo je pobegnilo pred vkorakanjem zmagovalcev.

Strašna morilka kolera v Šangaju

Pri Šangaju so se junaško boreči Kitajci morali japonski tehnični premoči umakniti v drugo obrambno črto, kjer jim ne morejo težke granate japonskih ladijskih topov toliko do živnega. Žilavosti kitajske ob-

rambe pri Šangaju so se ustrašili tudi japonski napadalci in so v minulem tednu prenehali z napadi. Ker so se umirili Japonci, pa tem hujše napada in mori kolera, ki se je razpasla tudi po mestu Šangaj samem. V mednarodnem oddelku mesta beležijo doslej 1500 žrtev, katere je pobrala kolera. V francoskem delu Šangaja so pokopali 979 na kolero umrlih. Koliko kitajskih in japonskih vojakov je že padlo pod koso te grozne morilke, ni znano, molčijo o tem Kitajci in Japonci.

Kitajska nesloga

Na železniški progi Tiencin—Pukov so kitajski generali med seboj sprli. Vrhovni poveljnik 28. kitajske divizije general Vanfulin je odrekel vojaško pomoč poveljniku 29. divizije, ki je v bojih hudo trpela in je bila zdesetkovana. Ta brezmiselna odklonitev je upravičeno hudo razburila poveljnika 29. kitajske divizije Sunčeuana, ki že tudi nima v oblasti posameznih oddelkov svoje vojske.

Iz narodu škodljivega gibanja in pisanja JNS.

Podtaknjen letak. Kdor podtakne ogenj, je zločinec. Kdor podtakne letak lažnive in hujskajoče vsebine ter ga širi med ljudi, da bi svojim političnim nasprotnikom škodoval, je prav takšen zločinec. Tak letak so nasprotniki katolicizma v Sloveniji pretekli teden razširjali potom katoliških časopisov, ki so jim ga prilagali, ali s trošenjem po cestah in ulicah. Pod umazan napad in nesramno hujskanje so stavili podpis »Slovenska katoliška obramba«. Namen, ki so ga imeli ti politični zlikovci, je prozoren: umazati pošteno ime našega katoliškega ljudstva ter ga denuncirati v Beogradu. In vprav ta prozorni namen je izdal zlikovce, ki jih je iskati v JNSarskih in komunističnih krogih. Saj ti krogi nastopajo vzajemno, kadar gre za oškodovanje katolicizma. Družijo jih k skupnim mahinacijam lažnivo svobodomiselstvo in strupeno sovraštvo zoper katoliško cerkev in njene verne pristaše.

Omladina JNS. Na zborovanje JNSarske mladine v Ljubljani so zbobnali ljudi iz raznih krajev. Povečini so bili med udeleženci takšni, ki so gospodarsko odvisni ter so kot dninarji, delavci ali nameščenci bili komandirani od svojih gospodarjev. Razume se, da so prejeli na roko denar, drugače sploh ne bi šli. Med udeleženci pa so tudi bili tipi, ki bi bolj spadali med španjolske rdečkarje, ki koljejo duhovnike, kot pa na »nacionalno« mladinsko zborovanje. O tem poročajo prekmurske »Novine« naslednje: »Tudi iz naše krajine se

je zborovanja udeležil neki dečko, ki je rekel, da gre na pogovor, »kak do pope klali!« Kako vzvišen namen, vreden vsega, kar smo pretekle dni brali o tem sestanku!

Želja, ki se ne bo izpolnila. JNS goji želje, ki se ne morejo izpolniti. Neizpolnjene želje pa puščajo v duši praznino ter povzročajo turbno razpoloženje, ki mu daje naš pesnik izraza z znanimi besedami: »Srce je prazno, srečno ni...« JNS srce je prazno in ni srečno, dokler ne pride stranka do oblasti. Ker se ta prva in zadnja želja JNS noče izpolniti, je vsako JNS srce prazno in nesrečno. So pa tudi druge želje JNS, ki so neizpolnjive. »Nova doba«, JNSarski celjski list, je 24. septembra objavila to-le željo: »Da ostanejo katoliški duhovniki lepo v cerkvi.« Prava in pravecata JNS želja, ki so jo od nekdaj gojili vsi liberalci in lažnivi svobodomislci. Duhovnik z vero vred »lepo v cerkev«, vse življenje izven cerkve z državno oblastjo vred pa v rokah framasonov, liberalcev in njihovih zaveznikov! To bi bili liberalci in socialisti zadovoljni s katoliško cerkvijo. Vsak bi že od daleč pred vsakim duhovnikom snel klobuk z glave. Pa je to neizpolnjiva želja. Liberalizem hoče zakomandirati: Duhovnik v cerkev in v zakristijo! Vrhovni poglavar cerkve pa veleva: Katolicizem iz cerkve ven v svet, v življenje, katolicizem v akcijo! Za vsakega katoličana je merodajno navodilo katoliške cerkve in njene vrhovne oblasti.

vali, odnosno napovedovali. Toda duh je ostal isti: protikatoliški, proticerkveni duh. To dokazuje proglasitev znanega idejnega voditelja nemškega narodnega socializma Rosenberga za strankinega preroka. Rosenberg je učitelj poganske germanske vere, ki pobožanstvuje nemško krvi. Njegova knjiga je na indeksu = seznamu od cerkve prepovedanih knjig. Kljub temu je bil ta poganski nauk proglazen za službeni nauk narodno socialistične stranke. Po njem se vzgojujejo učitelji in učenci. Kam pa dovede države po-

Čokoladna torta

Tako zdaj pa previdno jejte in pazite na svoje obleke!

Oh, Bog se usmili!

Kaj borekla mama?

Jaz se sploh ne upam domov!

To bo šiba pela!

Čemu toliko skrbi in strahu, ko pa je vse tri matere že davno poučila modra teta da

SCHICHTOVO MILO JELEN

pere vse bleščeče belo

Cerkev v Nemčiji. Vatikansko glasilo »Osservatore Romano« pojasnjuje razmere, ki se v njih nahaja katoliška cerkev v Nemčiji. Na strankinem kongresu v Nürnbergu res niso padle tako strastne besede zoper katoliško cerkev, kot na prejšnjih zborovanjih. Tudi konkordat se ni odpovedal, kakor nekateri pričako-

ganstvo, dokazuje Rusija. Naj narodno-socialistični voditelji pazijo, da ne bo nesreča, ki je zadela Rusijo in Španijo, še tudi zadela Nemčije!

Slike iz preganjanja. Na Nemškem svražni pritisk nad katoličani ni popustil, marveč se nadaljuje. V Berlinu je bil obsojen na tri mesece ječe katoliški duhovnik Ulrik Kaiser, ker je meseca marca 1935 poročil neko katoličanko s krščenim židom. Takrat še niso bili v veljavi tako

Slovenska katoliška obitelj kupuje in rabi pošne dopisnice Sv. Cirila in Metoda. Na vsaki pošti samo en dinar